

vedkommer Administrationen, men ogsaa Revisionen, og det er den, at naar det overhovedet skal have nogen Betydning, at der hurtigt aflægges Regnskab, og at Revisionen følger umiddelbart efter, saa maae disse Regnskaber ogsaa være documenterede, det vil sige, bilagte med alle de Beviisligheder, som ere nødvendige for at foretage en fyldestgjørende Revision. Et af de væsentligste Legitimationsmidler, som Toldvæsenet har, er nu dels Regnskabsbøger, der indsendes tilligemed Regnskaberne, og det er altsaa absolut fornødent, at ogsaa Bøgerne afflutes hver Maaned, og at selvfølgelig de fornødne Overførelser til den nye Maaned finde Sted, for at man kan have et tilstrækkeligt Grundlag til at begynde den nye Maanedes Regnskab med. Nu har man meent, at man ikke kunde undvære den foregaaende Maanedes Regnskab ved Toldstederne, og det ikke alene for at være sikker paa sin egen Regnskabsføring, ved at estergaae de Feil, som muligt maatte vise sig, men ogsaa for at kunne staae i det rette Forhold til Publicum og navnlig for at kunne give Folk alle de Oplysninger om deres Toldberettigelser, som de maatte ønske, og som ikke sjældent skulle blive forlangte. Fra Revisionens Side er det erkjendt og derafter udtalt, at Maanedesregnskabsaflæggelse, naar der ikke blev leveret Duplicater af Regnskaberne, ikke vilde kunne fremmes, førend Documentationen kom til at følge med, og at man derfor ikke kunde opnaae Hensigten, den nemlig, at Revisionen kunde følge saa hurtigt som muligt ovenpaa Regnskabsaflæggelsen. At ogsaa uden Hensyn hertil Revisionen vilde faae et betydeligt større Arbejde, følger ligefrem af de Forhold, jeg her har nævnt, idet Revisionen foruden at revidere de enkelte Poster, som virkelig vare berigtigede, vilde have at revidere Rigtigheden af Overførelserne fra den ene Maaned til den anden og at skrive Antegnelser til Alt dette, hvorfor man ogsaa af Hensyn dertil er af den Formening, at det vil være umuligt at iværksætte det uden Forøgelse af Personalet. Det vil saaledes sees, at skjøndt det naturligtviis ligesaa lidt er umuligt at gennemføre den her omhandlede Foranstaltning som alt Andet i Verden af det Slags, saa er det dog et stort Spørgsmaal, om man vil kunne

naae det Siemed, man har ved Aflæggelsen af Regnskaberne for kortere Perioder og en hurtigt paafølgende Revision af dem, ligesom det ogsaa vil være et stort Spørgsmaal, deels om man vil befordre Publicums Interesse derved, og deels endelig, om man ikke vil blive nødt til at paabyrde Statskassen større Udgifter uden at opnaae væsentlige Fordele derved. Jeg skal her bemærke, at jeg ligesom det ærede Udvalg er stemt for — og jeg skal ikke spare mig i saa Henseende — at søge at bringe denne Sag til en Afslutning enten ved Indførelsen af Maanedesregnskaber, eller i alt Fald ved Indførelsen af Regnskaber for saa kort Tid som muligt, eller ogsaa ved at søge at overbevise det ærede Thing om, at der gives saadanne Hindringer, at jeg ikke troer at burde bevirke dette. Men jeg skal endnu tilføie, at den væsentligste Vanskelighed synes at møde os paa Kjøbenhavns Toldsted. Der vil man ganske vist, saaledes som den ærede Ordfører har antydnet, kunne hjælpe sig paa den Maade, at man indretter et Revisionscontoir ude paa selve Toldboden, men det er et stort Spørgsmaal, om det toldklarerende Publicum vil være tilfreds dermed; thi enhver enkelt Toldklarerer vil derved blive standset i Klareringen, eller ogsaa maa han komme igjen. En saadan Indretning har iøvrigt allerede været indført her paa Toldboden; den har eksisteret der før 1840, men den blev ophævet igjen ved Forandringerne i Toldvæsenet i 1841 eller 1842. Jeg erkjender imidlertid og er ogsaa inde paa den Tanke, at naar Hensigten skal naaes, vil det uden Tvivl være nødvendigt at træffe den Foranstaltning, at der bliver et Revisionscontoir paa selve Toldboden, for at den fornødne Documentation og Regnskabsbøgerne kunne være tilstede, uden at man generer den egentlige Toldexpedition. Jeg vilde ønske, at det ærede Udvalg ikke havde stillet dette Forslag under Nr. 65, eller at det i alt Fald nu efter denne Udtalelse af mig vilde tage det tilbage, idet jeg som sagt lover at skulle gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at bringe Sagen til en Afslutning. Jeg har troet at maatte tage Forbehold i den Henseende, for at det ikke skulde til at see ud til, at jeg paa dette Stadium havde givet mit Samtykke til, at en saadan Foranstaltning